

Els supervivents del barri de barraques de Montjuïc reivindiquen l'esforç dels seus pares per sobreviure a Girona

L'Associació d'Amics del Castell de Montjuïc celebra el seu vintè aniversari amb una trobada oberta a tota la ciutadania per reivindicar la memòria històrica de l'antic barri de barraques

Més de mig segle després que l'última barraca desaparegués, el 24 de desembre de 1971, el record d'aquella comunitat continua ben viu. Els qui hi van créixer reivindiquen especialment «l'esforç» dels seus pares i avis, que van haver de tirar endavant en unes condicions molt difícils, però també la solidaritat que es va crear entre els veïns. «No teníem llum, no teníem aigua, però allò era com una comunitat», recorden. Quan algú necessitava arreglar un sostre o tenia qualsevol altre problema, expliquen, la resta s'hi abocava per ajudar-lo. Llorente té clar que la seva «és una història petita i curta, però socialment molt important». La posa per damunt, fins i tot, de la presència dels militars i de la policia al mateix castell. «Hem col·laborat enormement al progrés i a la millora de la nostra societat gironina», indica. Mantindre viva aquesta memòria és precisament un dels objectius de l'Associació d'Amics del Castell de Montjuïc, que aquest cap de setmana celebrarà la seva 20a trobada. L'entitat va néixer el 2005, més de tres dècades després de la desaparició del nucli de barraques, amb la voluntat de recuperar el contacte entre les persones que hi havien viscut. «Va ser realment com un miracle», recorda Llorente sobre aquells primers retrobaments. Des d'aleshores, la cita s'ha repetit cada any per conservar els vincles i transmetre aquesta història a fills i nets. Malgrat les mancances, Montjuïc havia acabat desenvolupant una vida pròpia. «Nosaltres allà vivíem en un món que per si mateix tenia sentit. No necessitàvem la ciutat», recorda Llorente, mentre que Molina afegeix que «no necessitàvem res». Hi havia futbol, celebracions de Nadal i la festa de Sant Josep, que atreïa fins i tot persones d'altres punts de Girona. Els veïns havien teixit una xarxa de relacions que feia que aquell assentament, pràcticament invisible per a bona part de la ciutat, funcionés com una petita població. Una realitat que, tanmateix, tenia una altra cara. Mentre els infants jugaven i creixien aliats a bona part de les dificultats, eren els adults qui suportaven el pes de la precarietat. «Els patiments eren dels nostres pares», recorda Llorente, que assenyala especialment les dones havien de pujar a peu fins a les barraques carregades amb els queviures i tot allò que necessitava la família. «Per les nostres mares, duríssim», subratlla. A l'estiu patien la calor; a l'hivern, el fred. I durant anys ho van fer sense disposar dels serveis més elementals. Aquesta distància també existia entre Montjuïc i la resta de Girona. «Era un poble fantasma per a la ciutat. És com si no existís», lamenta el fundador de l'associació. Una sensació que conviu, però, amb un profund sentiment de pertinença a Girona. Els antics habitants reivindiquen els seus orígens i, alhora, recorden que aquelles famílies van aportar el seu treball al creixement de la ciutat. «Ens reconeixem com a gironins», remarquen, sense voler renunciar a la seva procedència ni a una història que consideren que també forma part de la memòria col·lectiva de Girona. Les primeres famílies es van instal·lar a Montjuïc durant la dècada dels quaranta. La majoria procedien de diferents indrets d'Andalusia i Extremadura. De fet, en la trobada que organitza cada any, l'associació procura «convidar» veïns d'algun dels pobles d'origen de les persones que es van instal·lar a Montjuïc. Aquest any no serà una excepció i l'acte que se celebrarà aquest cap de setmana comptarà amb la presència d'alguns habitants de Cabra del Santo Cristo, a la província de Jaén. Coincidint amb el vintè aniversari, però, l'associació ha volgut fer alguna cosa «diferent», remarca Molina, que també deixa clar que serà un acte «obert a tothom i a tota la ciutat», i no només a les persones que van viure a les barraques fa més de cinquanta anys. En tot cas, subratlla que el principal objectiu de l'acte és «celebrar l'esforç dels nostres pares, el record dels nostres pares quan van venir a Montjuïc». Habitualment, la trobada es fa en diumenge, però aquest any, per celebrar el vintè aniversari, s'ha optat per programar activitats tant dissabte com diumenge. Demà, la jornada començarà amb una visita guiada (10 hores) per l'entorn del castell a càrrec de l'historiador

Gerard Serrat. Així i tot, la presidenta de l'associació destaca que s'ha optat per «obrir-nos a la gent» i organitzar una sèrie d'activitats destinades sobretot als joves i al públic familiar. Així, demà també se celebrarà el concert de Rock per Xics (12 hores) i un espectacle infantil (16 hores), mentre que durant tot el dia hi haurà tallers infantils. Diumenge serà el torn d'altres activitats, com una mena de karaoke (10 hores), diferents espectacles de ball (11:30 h i 15:15 hores), música en directe (16:15 hores) o un sorteig. El moment més esperat, però, serà de ben segur el dinar popular, l'acte central de cada trobada. Molina remarca que aquest dinar de germanor és «molt important perquè ens trobem persones que fa anys que no ens veiem». Fins i tot, hi arriben antics veïns que no hi havien participat mai, fet que encara fa més especial la trobada.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/09/25/barraques-montjuic-girona-record-134645600.html>